

давать животъ и оныя кои то сѣ на мѣсто родители те.

Треба да имаме добронравіе то на лѣганъ то както и на ставанъ то. Единъ голѣмъ грѣхъ е да си лягаме безъ да ся поклониме Богу, безъ да му благодариме за дарове те кои то ни дава.

II

КАКЪ ДА СЯ ОБЛИЧАМЕ И ДА СЯ СОБЛИЧАМЕ.

Дѣца та като станатъ доволно яки, треба да ги обучаваме да ся обличатъ сами; достоинство то и богатство то не са причина да ги възбранятъ, мѣрзедътъ не минува.

Колко голѣма и да е горещина та лѣтна, срамотно е да излѣземъ при кого да е сосъ боси крака, корематъ, гърди те и шіята голи.

Ако хора та бѣха по внимателни и по добронравни, не щемѣ да сме должни да дадемѣ правила какъ да облачатъ и да соблачатъ дрехи те си: разумъ-тъ показва сѣкому че сичко треба да е сосъ редъ, и че не можеме да отбѣгнемѣ срамъ-тъ кога то престѣпимъ правила та.

Треба да глѣдаме за злѣотхранени хора оныя които ся облачатъ и соблачатъ предъ нѣкого, кога то можатъ да го правятъ другады.

III.

ЗА ДРЕХИТЕ И ДРУГИ ТЕ УКРАШЕНІЯ.

Треба да отбѣгнуваме внимателно превосходно то украшеніе, зашто то е противно на христіанство то, вкарва ни въ погубни иждывенія и кое то най послѣ ни прави смѣшливи.

Небреженіе то на облеклото е друга една погрѣшка, содружена сосъ мржсота та. Треба да ся пазимѣ отъ